

Archeláos

Testimonia DK 60 A

A 1 = Diogenés Laertios, Vitae philosophorum II, 16-17 Marcovich

(16) Archeláos z Athén nebo z Milétu, syn Apollodóra, nebo jak někteří uvádějí, Mídóna, žák Anaxagory a učitel Sókrata. {Jako první přinesl přírodní filosofii z Iónie do Athén.}¹ Byl nazván fyzikem, neboť jím skončila přírodní filosofie, zatímco Sókratés zavedl etiku. Zdá se však, že i on se tématu etiky dotknul, neboť filosofoval i o zákonech, kráse a spravedlnosti. Jelikož to od něj [převzal] Sókratés, který etiku převedl k [vrcholu], byl pokládán za jejího vynálezce.

[Archeláos] říkal, že jsou dvě příčiny vzniku, teplé a chladné; a že živé bytosti se zrodily z bahna. Spravedlivé a špatné není od přirozenosti, ale dohodou.

Ἀρχέλαος Ἀθηναῖος ἢ Μιλήσιος, πατρὸς Ἀπολλοδώρου, ὡς δέ τινες, Μίδωνος, μαθητῆς Ἀναξαγόρου, διδάσκαλος Σωκράτους· {οὗτος πρῶτος ἐκ τῆς Ἴωνίας τὴν φυσικὴν φιλοσοφίαν μετήγαγεν Ἀθήναζε,} καὶ ἐκλήθη φυσικὸς, παρὸ καὶ ἔληξεν ἐν αὐτῷ ἡ φυσικὴ φιλοσοφία, Σωκράτους τὴν ἠθικὴν εἰσαγαγόντος. ἔοικεν δὲ καὶ οὗτος ἄψασθαι τῆς ἠθικῆς. καὶ γὰρ περὶ νόμων πεφιλοσόφηκεν καὶ καλῶν καὶ δικαίων παρ' οὗ λαβὼν Σωκράτης τῷ αὐξῆσαι εἰς τὸ [ἄκρον] εὐρεῖν ὑπελήφθη.

ἔλεγε δὲ δύο αἰτίας εἶναι γενέσεως, θερμὸν καὶ ψυχρόν· καὶ τὰ ζῶια ἀπὸ τῆς ἰλύος γεννηθῆναι καὶ τὸ δίκαιον εἶναι καὶ τὸ αἰσχροὸν οὐ φύσει, ἀλλὰ νόμῳ.

(17) Jeho nauka je takováto:

Voda se působením tepla rozplývá; když se <působením> ohně usazuje <dole>, vytváří zemi; když proudí kolem dokola, vzniká vzduch.² Proto je země svírána vzduchem a vzduch zase

¹ Nejspíš glosa týkající se Anaxagory.

² Z usazenin a zbytků po odparu vzniká země; pára se rozplývá do vzduchu.

oběhem ohně. Proto je země ovládána vzduchem a vzduch zase oběhem ohně. Živé bytosti se prý rodí z teplé země, ronící sliz³ podobný mléku jako potravu; takto země vytvořila též lidi. Jako první řekl, že zvuk vzniká nárazem vzduchu. Moře se ustavilo v prohlubních tak, že prosáklo skrze zemi. Největší z nebeských těles je Slunce a veškerenstvo je bezmezné.

Byli ještě tři jiní Archeláové: místopisec zemí, jimiž prošel Alexandr, dále autor básně *O přírodních zvláštностech* a konečně rétor, který napsal učebnici řečnictví.

(17) ὁ δὲ λόγος αὐτῶι οὕτως ἔχει.

τηκόμενόν φησι τὸ ὕδωρ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ, καθὸ μὲν εἰς τὸ [κάτω διὰ τὸ] πυρῶδες συνίσταται, ποιεῖν γῆν· καθὸ δὲ περιρρεῖ, ἀέρα γεννᾶν. ὅθεν ἢ μὲν ὑπὸ τοῦ ἀέρος, ὁ δὲ ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς περιφορᾶς κρατεῖται. γεννᾶσθαι δέ φησι τὰ ζῶια ἐκ θερμῆς τῆς γῆς καὶ ἰλὸν παραπλησίαν γάλακτι οἶον τροφήν ἀνιείσης· οὕτω δὲ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ποιῆσαι. πρῶτος δὲ εἶπε φωνῆς γένεσιν τὴν τοῦ ἀέρος πληξίν. τὴν δὲ θάλατταν ἐν τοῖς κοίλοις διὰ τῆς γῆς ἠθουμένην συνεστάναι. μέγιστον τῶν ἄστρον τὸν ἥλιον, καὶ τὸ πᾶν ἄπειρον.

γεγόνασι δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς Ἄρχελαοί· ὁ χωρογράφος τῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου πατηθείσης γῆς, ὁ τὰ Ἰδιοφυῆ ποιήσας, ἄλλος τεχνογράφος ῥήτωρ.

A 2 = Sída, heslo Archeláos

Archeláos z Milétu, syn Apollodórův nebo Midónův, filosof přírody, kterým tato škola končí. První přenesl přírodní filosofii z Iónie, žák Anaxagory z Klazomen, jeho žákem byl Sókratés. Říká se, že tito [učili] i Eurípida. Sepsal *Filosofii přírody (Fysiologia)* a také mínil, že spravedlivé a ošklivé není díky přirozenosti, ale díky zákonu. Sepsal i mnohá jiná díla.

³ Jiný možný překlad: „Teplá země vydává jako potravu bahno, podobné mléku.“ Podobnost by byla ve funkci, ne ve vzhledu.

Ἀρχέλαος Ἀπολλοδώρου ἢ Μίδωνος Μιλήσιος φιλόσοφος φυσικὸς τὴν αἵρεσιν κληθεὶς, ὅτι ἀπὸ Ἴωνίας πρῶτος τὴν φυσιολογίαν ἤγαγεν, Ἀναξαγόρου μαθητῆς τοῦ Κλαζομενίου, τοῦ δὲ μαθητῆς Σωκράτης, οἱ δὲ καὶ Εὐριπίδην φασίν. συνέταξε δὲ Φυσιολογίαν καὶ ἐδόξαζε τὸ δίκαιον καὶ αἰσχρὸν οὐ φύσει εἶναι, ἀλλὰ νόμῳ. συνέταξε καὶ ἄλλα τινά.

A 3 /1 = Porfyrios, *Historia philosophiae* fr. 12 Nauck²; p. 11, 23

O Sókratovi se říká, že v chlapeckých letech nevedl dobrý ani spořádaný život. (...) Když mu však bylo sedmnáct let (452 před n. l.), přišel k němu Archeláos, žák Anaxagory, a [Sókratés] se stal jeho miláčkem. Sókratés setkáním a přátelstvím s Archeláem nepohrdnul, nýbrž byl u něj dlouhé roky. Takto se díky Archeláovi oddal filosofickým věcem.

ἐλέγετο δὲ περὶ αὐτοῦ (Sókratés) ὡς ἄρα παῖς ὧν οὐκ εὖ βιώσειεν οὐδὲ εὐτάκτως ... ἤδη δὲ περὶ τὰ ἑπτακαίδεκα ἔτη (452 BC) προσελθεῖν αὐτῷ Ἀρχέλαον, τὸν Ἀναξαγόρου μαθητὴν, φάσκοντα ἐραστὴν εἶναι· τὸν δὲ Σωκράτην οὐκ ἀπόσασθαι τὴν ἔντευξίν τε καὶ ὁμιλίαν τὴν πρὸς τὸν Ἀρχέλαον, ἀλλὰ γενέσθαι παρ' αὐτῷ ἔτη συχνά. καὶ οὕτως ὑπὸ τοῦ Ἀρχελάου προτραπῆναι ἐπὶ τὰ φιλόσοφα.

A 3 /2 = *Súda*, heslo *Sókratés*

Aristoxenos však říká, že [Sókratés] nejprve poslouchal Archeláa, byl totiž i jeho miláčkem.

Ἀριστόξενος (fr. 25 FHG II, 280) δὲ Ἀρχελάου πρῶτον αὐτὸν διακοῦσαι λέγει· γεγονέναι δὲ αὐτοῦ καὶ παιδικά.

A 3 /3 = Diogenés Laertios, Vitae philosophorum II, 23

Podle Ióna z Chiu Sókratés jako mladík odešel s Archeláem na Samos.

Ἰών δὲ ὁ Χίος (fr. 73 Körke) καὶ νέον ὄντα εἰς Σάμον σὺν Ἀρχελάωι ἀποδημῆσαι.

A 4 = Hippolytos, Refutatio I, 9, 1-6 Marcovich

(1) Archeláos, rodem Athéňan, syn Apollodóra. Tvrdil, že existuje látková směs, podobně jako Anaxagorás, i stejné principy, a že něco z mysli je obsaženo přímo v té směsi.

(1) Ἀρχέλαος τὸ μὲν γένος Ἀθηναῖος, υἱὸς δὲ Ἀπολλοδώρου. οὗτος ἔφη τὴν μίξιν τῆς ὕλης ὁμοίως Ἀναξαγόραι τάς τε ἀρχὰς ὡσαύτως. οὗτος δὲ τῶι νῶι ἐνυπάρχειν τι εὐθέως <τῶι> μίγμα<τι>.

(2) Počátkem pohybu je, že se od sebe navzájem oddělují chlad a teplo; teplo se pohybuje, chlad setrvává v klidu.

Když se voda rozpustí, teče doprostřed, kde se zahřívá a vzniká z ní vzduch a země, přičemž vzduch se pohybuje vzhůru, zatímco země se usazuje dole.

(2) εἶναι <δ'> ἀρχὴν τῆς κινήσεως <τὸ> ἀποκρίνεσθαι ἀπ' ἀλλήλων τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν, καὶ τὸ μὲν θερμὸν κινεῖσθαι, τὸ δὲ ψυχρὸν ἡρεμεῖν· τηκόμενον δὲ τὸ ὕδωρ εἰς μέσον ῥεῖν, ἐν ᾧ <καὶ> κατακαιόμενον ἀέρα γίνεσθαι καὶ γῆν, ᾧν τὸ μὲν ἄνω φέρεσθαι, τὸ δὲ ὑφίστασθαι κάτω.

(3) Země je tedy v klidu a takto <se ochlazuje>, leží ve středu a je tak říkajíc nicotnou částí veškerenstva. <Vzduch>, † vydáván hořením. Z části, která se rozžhaví jako první, pochází přirozenost nebeských těles, z nichž největší je Slunce, druhý je Měsíc, ostatní pak jsou některá menší, jiná větší.

(3) τὴν μὲν οὖν γῆν ἠρεμεῖν καὶ <ψυχρὰν> γενέσθαι διὰ ταῦτα, κειῖσθαι δ' ἐν μέσῳ οὐδὲν μέρος οὔσαν, ὡς εἰπεῖν, τοῦ παντός. <τὸν δ' ἀέρα> † ἐκδεδομένον ἐκ τῆς πυρῶσεως, ἀφ' οὗ πρῶτον ἀποκαιομένου τὴν τῶν ἀστέρων εἶναι φύσιν, ὧν μέγιστον μὲν ἥλιον, δεύτερον δὲ σελήνην, τῶν δὲ ἄλλων τὰ μὲν ἐλάττω τὰ δὲ μείζω.

(4) Tvrdí, že nebe se naklonilo, takže Slunce způsobilo na Zemi světlo, učinilo vzduch průhledným a Zemi suchou. Původně totiž byla jezerem, protože byla na obvodu vyvýšená a uprostřed prohloubená. Jako doklad této prohloubenosti uvádí, že Slunce nevychází a nezapadá pro všechny současně, což by nutně nastávalo, kdyby Země byla rovná.

(4) ἐπικλιθῆναι δὲ τὸν οὐρανὸν φησι καὶ οὕτως τὸν ἥλιον ἐπὶ τῆς γῆς ποιῆσαι φῶς καὶ τὸν τε ἀέρα ποιῆσαι διαφανῆ καὶ τὴν γῆν ξηρὰν. λίμνην γὰρ εἶναι τὸ πρῶτον, ἅτε κύκλῳ μὲν οὔσαν ὑψηλὴν, μέσον δὲ κοίλην. σημεῖον δὲ φέρει τῆς κοιλότητος, ὅτι ὁ ἥλιος οὐχ ἅμα ἀνατέλλει τε καὶ δύεται πᾶσιν, ὅπερ ἔδει συμβαίνειν, εἶπερ ἦν ὁμαλή.

(5) O živých bytostech říká, že když se Země ohřála, nejprve v dolní části, kde se smísilo teplé a chladné, ukázali se jak ostatní živočichové, tak lidé. Všichni měli týž způsob života, vyrůstali ze slizu [z bahna?]. Byli krátkověcí, později se však začali rodit ze sebe navzájem.

(5) περὶ δὲ ζώων φησὶν, ὅτι θερμομαίνομένης τῆς γῆς τὸ πρῶτον ἐν τῷ κάτω μέρει, ὅπου τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ἐμίσητο, ἀνεφαίνετο τὰ τε ἄλλα ζῶια πολλὰ καὶ <οἱ> ἄνθρωποι, ἅπαντα τὴν αὐτὴν δίαιταν ἔχοντα ἐκ τῆς ἰλύος τρεφόμενα – ἦν δὲ ὀλιγοχρόνια – ὕστερον δὲ αὐτοῖς ἢ ἐξ ἀλλήλων γένεσις συνέστη.

(6) Lidé se odlišili od ostatních <živočichů> a ustanovili si vládcе, zákony, řemesla, obce a další věci. Tvrdí totiž, že mysl je vrozena všem živočichům stejně. Neboť každý [živočich] užívá <mysl, stejně jako> tělo, jedno pomaleji, druhé rychleji.

(6) καὶ διεκρίθησαν ἄνθρωποι ἀπὸ τῶν ἄλλων <ζώων> καὶ ἡγεμόνας καὶ νόμους καὶ τέχνας καὶ πόλεις καὶ τὰ ἄλλα συνέστησαν. νοῦν δὲ λέγει πᾶσιν ἐμφύεσθαι ζώοις ὁμοίως. χρῆσθαι γὰρ ἕκαστον <τῷ νῶι, ὡσπερ> καὶ, τῷ σώματι <ὄσω>, τὸ μὲν βραδυτέρως, τὸ δὲ ταχυτέρως.

A 5 = Simplikios, In Physica 27, 23

Také Archeláos z Athén, se kterým se prý stýkal i Sókratés, žák Anaxagory, se pokouší zavést cosi vlastního, pokud jde o vznik světa i jiné věci, podává však tytéž principy jako Anaxagorás. Oba přece říkají, že principy jsou mnohé a nestejnorodé, a jako principy navrhují stejnorodé podíly (*homoioimerie*).

καὶ Ἀρχέλαος ὁ Ἀθηναῖος, ὡς καὶ Σωκράτη συγγεγονέναι φασὶν Ἀναξαγόρου γενομένῳ μαθητῇ, ἐν μὲν τῇ γενέσει τοῦ κόσμου καὶ τοῖς ἄλλοις πειρᾶται τι φέρειν ἴδιον, τὰς ἀρχὰς δὲ τὰς αὐτὰς ἀποδίδωσιν ὡσπερ Ἀναξαγόρας. οὗτοι μὲν οὖν ἀπείρους τῷ πλήθει καὶ ἀνομογενεῖς τὰς ἀρχὰς λέγουσι τὰς ὁμοιομερείας τιθέντες ἀρχὰς.

A 5a = Héfaisteión Gramm., Enchiridion de metris 3, 20 Consbruch

Sofoklés nemíní dát prostor Archeláovu jménu, ani pokud jde o epos, ani elegii. Říká aspoň, že: „Archeláos [nebo spíše: ‚archeláovský‘?] byl jistě velice úměrný v řeči.“

τὸ τοῦ Ἀρχελάου ὄνομα Σοφοκλῆς ἐν ταῖς ἐλεγείαις οὐκ ὤιετο ἐγχωρεῖν οὔτε εἰς ἔπος οὔτε εἰς ἐλεγείον· φησὶ γοῦν „ Ἀρχέλεως· ἦν γὰρ σύμμετρον ὧδε λέγειν.“

A 6 = Sextos Empeirikos, Adversus mathematicos VII, 14, 2

Archeláos z Athén byl filosof přírody i etik.

Ἀρχέλαος δὲ ὁ Ἀθηναῖος τὸ φυσικὸν καὶ ἠθικὸν [μετήρχετο].

A 7 /1 = Sextos Empeirikos, Adversus mathematicos IX, 360, 6

Archeláos z Athén, učitel Sókrata (...) [tvrdil, že principem a prvkem všeho je] vzduch.

Ἀρχέλαος ὁ Ἀθηναῖος, Σωκράτους δὲ καθηγητής (...) ἀέρα [πάντων εἶναι ἀρχὴν καὶ στοιχεῖον].

A 7 /2 = Áetios, Placita philosophorum I, 3, 6 (Dox. 280)

Archeláos z Athén, syn Apollodórův, [považoval za princip] bezmezný vzduch a zhuštění i zředění v jeho okolí, ze kterých je pak oheň a voda.

Ἀρχέλαος Ἀπολλοδώρου Ἀθηναῖος ἀέρα ἄπειρον, καὶ τὴν περὶ αὐτὸν πυκνότητα καὶ μάνωσιν. τούτων δὲ τὸ μὲν εἶναι πῦρ τὸ δ' ὕδωρ.

A 8 = Hermiás, Irrisio gentilium philosophorum 11, 1 (Dox. 653)

(...) Archeláos prohlásil za princip veškerenstva teplo a chlad.

Καὶ μὴν οὐκ ἐπιτρέπει τούτοις εὐδοκιμεῖν Ἀρχέλαος ἀποφαινόμενος τῶν ὅλων ἀρχὰς θερμὸν καὶ ψυχρὸν.

A 9 = Epifanios, Adversus haereses III, 2, 9 (Dox. 590,1)

Archeláos, syn Apollodórũv [byl filosof přírody z Athén], podle některých z Miltónu [Míletu], říká, že všechno vzniká ze země. Ta je totiž počátkem veškerenstva, jak tvrdí.

Ἀρχέλαος ὁ Ἀπολλοδώρου, κατὰ δέ τινας Μίλτωνος (Ἀθηναῖος δὲ ἦν φυσικός) ἐκ γῆς τὰ πάντα λέγει γεγενῆσθαι. αὕτη γὰρ ἀρχὴ τῶν ὅλων ἐστίν, ὡς φησι.

A 10 = Augustinus, De civitate Dei VIII, 2 (Dox. 174)

Anaxagoru následoval jeho posluchač Archeláos. Také on mluvil o navzájem podobných částechkách [homoiomériích], ze kterých vzniká každá jednotlivost. Domníval se, že tímto způsobem je vše složené. Říkal, že ve věčných tělesech, to jest v částechkách, které svým spojováním a rozlučováním vše působí, je přítomná také mysl.

Anaxagorae successit auditor eius Archelaus. etiam ipse de particulis inter se similibus [ὁμοιομερείαι] quibus singula quaeque fierent ita putavit constare omnia, ut inesse etiam mentem diceret, quae corpora aeterna, id est illas particulas, coniungendo et dissipando ageret omnia.

A 11 = Kléméns Alexandrijský, Protrepticus 5, 66

Někteří ostatní filosofové ovšem živly překonali a začali se zabývat čímsi vznešenějším a přesaznějším. Jedni z nich opěvovali bezmezné (*to apeiron*), jako Anaximandros (který byl

z Milétu), Anaxagorás z Klazomen a Athéňan Archeláos. Oba posledně jmenovaní však k bezmeznosti (*apeiria*) přistavili ještě mysl (*nús*).

Τῶν δὲ ἄλλων φιλοσόφων ὅσοι τὰ στοιχεῖα ὑπερβάντες ἐπολυπραγμότησαν τι ὑψηλότερον καὶ περιττότερον, οἱ μὲν αὐτῶν τὸ ἄπειρον καθύμνησαν, ὡς Ἄναξιμανδρος (Μιλήσιος ἦν) καὶ Ἄναξαγόρας ὁ Κλαζομένιος καὶ ὁ Ἀθηναῖος Ἀρχέλαος. Τούτῳ μὲν γε ἄμφω τὸν νοῦν ἐπεστησάτην τῇ ἀπειρίᾳ.

A 12 = Áetios, Placita philosophorum I, 7, 14 (Dox. 302)

Podle Archeláa je bůh vzduch a mysl, přesto však mysl netvoří svět.

Ἀρχέλαος ἀέρα καὶ νοῦν τὸν θεόν, οὐ μέντοι κοσμοποιὸν τὸν νοῦν.

A 13 = Áetios, Placita philosophorum II, 1, 3 (Dox. 327)

Anaximandros, Anaximenés, Archeláos (...) [tvrdí, že jsou] bezmezné [nesčíslné?] světy v bezmeznosti, s ohledem na veškeré otáčení.

Ἄναξιμανδρος, Ἄναξιμένης, Ἀρχέλαος (...) ἀπείρους κόσμους ἐν τῷ ἀπέριῳ κατὰ πᾶσαν περιαγωγὴν.

A 14 /1 = Áetios, Placita philosophorum II, 4, 5 (Dox. 331)

Archeláos [říká, že] svět je ustanoven teplem a oduševněním.

Ἀρχέλαος ὑπὸ θερμοῦ καὶ ἐμψυχίας συστήναι τὸν κόσμον.

A 14 /2 = Áetios, Placita philosophorum II, 4, 6

Anaximandros, (...) Archeláos (...) [říkají, že] svět je zničitelný.

Ἀναξίμανδρος (...) Ἀρχέλαος (...) φθαρτὸν τὸν κόσμον.

A 15 = Áetios, Placita philosophorum II, 13, 6 (Dox. 342)

Archeláos řekl, že hvězdy jsou kusy žhavého, totiž ohnivého, kovu.

Ἀρχέλαος μύδρους ἔφησεν εἶναι τοὺς ἀστέρας, διαπύρους δέ.

A 16 = Áetios, Placita philosophorum III, 3, 5 (Dox. 368.22)

[O hřměních, blescích, hromech, blýskavicích a smrštích:] (po Anaxagorás A 84 /2)

Archeláos říká totéž [jako Anaxagorás], když pohromu přisuzuje tomu, že rozžhavené kameny padají dolů k vlhké vodě.

[Περὶ βροντῶν ἀστραπῶν κεραυνῶν πρηστήρων τυφώνων] (post Anaxagoras A 84 /2)

Ἀρχέλαος ταῦτὸ λέγει παρατιθείς τὸ τῶν διαπύρων λίθων καθιεμένων εἰς ψυχρὸν ὕδωρ πάθος.

A 16a = Seneca, Naturales Quaestiones 6, 12,1-2

Archeláos s oblibou říká, že větry se snášejí do zemských dutin. Poté, když je všechn prostor již zaplněn a vzduch je již maximálně zahuštěn, přebývající vanutí (*spiritus*) tísní a vytlačuje to původní a častými nárazy je pohání, a posléze vyhání. To tehdy hledá místo, rozráží všechny úžlabiny své ohrady, takže země se díky bojujícímu vanutí, které se snaží uniknout, začne pohybovat. Proto když má nastat zemětřesení, předchází mu bezvětří a klid, neboť síla vanutí, jež obvykle podněcuje větry, je zadržována v podzemí.

Archilochos antiquitatis diligens ait ita venti in concava terrarum deferuntur deinde, ubi iam omnia spatia plena sunt et in quantum aer potuit densatus est, is qui supervenit spiritus priorem premit et elidit ac frequentius plagis primo cogit, deinde proturbat tunc ille quaerens locum omnes augustias dimovet et claustra sua conatur effringere: sic evenit ut terrae spiritu luctante et fugam quaerente moveantur. itaque cum terrae motus futurus est, praecedit aeris tranquillitas et quies, videlicet quia vis spiritus quae concitare ventos solet, in inferna sede retinetur.

A 17 = Áetios, Placita philosophorum IV, 3, 2 (Dox. 387)

Anaximenés, Anaxagorás, Archeláos (...) [považují duši za] podobnou vzduchu.

Ἄναξιμένης, Ἄναξαγόρας, Ἀρχέλαος ... ἀερώδη [τὴν ψυχὴν ὑποτίθενται].

A 18 = Ιόάννης Filoponos, De anima 71, 17 Hayd.

(...) Ti, kdo řekli, že veškerenstvo se pohybuje díky mysli, také míní, že duši je vlastní pohyb, jako třeba Archeláos.

ὅσοι, φησίν, εἰρήκασιν τὸ πᾶν ὑπὸ τοῦ νοῦ κεινῆσθαι, καὶ οὗτοι εἰκόασιν οἰκεῖον εἶναι λέγειν τῇ ψυχῇ τὸ κινεῖν· ὧν ἐστι καὶ Ἀρχέλαος.